



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou LL.M. ve věci

žalobkyně:

██████████
bytem ██████████

zastoupena advokátem Mgr. Lukášem Votrubou
sídlem Moskevská č.p. 637/6, 460 01 Liberec

proti

žalovanému:

Krajský úřad Libereckého kraje
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2022, č. j. OSH 250/22-2/67.1/22103/NL, KULK 78786/2022,

takto:

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2022, č. j. OSH 250/22-2/67.1/22103/NL, KULK 78786/2022, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč, k rukám advokáta Mgr. Lukáše Votruby, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 7. 3. 2022, č. j. MML261080/21/7517/OD/Lap.
2. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně shledána vinnou z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), jehož se měla dopustit porušením § 4 písm. a) a § 21 odst. 1 téhož zákona.
3. Přestupek měla žalobkyně z nedbalosti spáchat tím, že „dne 30.10.2021 v době kolem 16.20 hod. řídila elektrokolo značky Lectron po silnici III. třídy č. 2904 v Oldřichově v Hájích ve směru jízdy z Raspenavy do Mníšku (v km č. 7,522 v blízkosti domu č. p. 17), kde na křižovatce s ulicí Ke Hřbitovu při odbočování vlevo nedbala zvýšené opatrnosti a nepřesvědčila se, zda může bezpečně odbočit a bez ohlednutí se započala odbočovat vlevo, čímž obrozila řidiče za ní jedoucího motorového vozidla tov. zn. Renault, registrační značky [REDAKCE] [REDAKCE] který ji v tu chvíli předjížděl a který při předjíždění cyklistky nerespektoval vodorovné dopravní značení V1a (podélná čára souvislá). Došlo tak ke střetu pravé přední části vozidla Renault s levou boční částí cyklistky, která po střetu upadla s elektrokolem na komunikaci.“
4. Za spáchání uvedeného přestupku byla žalobkyni podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), byla žalobkyni dále uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.
5. Správní orgán I. stupně nejprve dne 28. 12. 2021 vydal příkaz, proti kterému podala žalobkyně včasný odpor, v němž namítala, že dala dostatečně dopředu znamení o změně směru jízdy. Tvrdila, že se sluchem, mírným natočením a periferním viděním přesvědčila, že nemůže nikoho ohrozit a může bezpečně odbočit. Uvedla rovněž, že ke střetu došlo skoro na hranici ulice Ke Hřbitovu, kdy již odbočování dokončovala. Podle žalobkyně je to řidič motorového vozidla, kdo musí dbát podstatně zvýšené opatrnosti, neboť je oproti cyklistovi silnější.
6. Na ústním jednání dne 16. 2. 2022 právní zástupce žalobkyně uvedl, že žalobkyně dala znamení o změně směru jízdy a dbala zvýšené opatrnosti, aby neohrozila jiná vozidla, a byla přesvědčena, že může bezpečně odbočit. Ke střetu s vozidlem řidiče [REDAKCE] došlo až v místě, kdy byla žalobkyně v protisměrném pruhu a téměř dokončila odbočování. Žádného vozidla za sebou si nevšimla, neslyšela je a ani neočekávala, že by ji mělo předjíždět jakékoliv vozidlo v křižovatce, navíc v místě, kde byla podélná souvislá čára. Žalobkyně s obviněním nesouhlasila, neboť skutkový děj se dle jejího názoru odehrál jinak.
7. Ve vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí ze dne 1. 3. 2022 žalobkyně namítala, že řidič [REDAKCE] byl při předjíždění oslněn sluncem, nerespektoval zákaz předjíždění v obci, nedodržel bezpečnou vzdálenost při předjíždění cyklistky, předjížděl cyklistku v době, kdy ta již byla najeta u středové čáry a dokončovala manévr odbočování. Řidič nedbal zvýšené opatrnosti, když předjížděl cyklistku v křižovatce.
8. Výše označeným rozhodnutím uznal správní orgán I. stupně žalobkyni vinnou z popsaného přestupku. Při svém rozhodování vycházel z oznámení přestupku ze dne 9. 12. 2021, protokolu o nehodě ze dne 30. 10. 2021, situačního plánu místa dopravní nehody, fotodokumentace dopravní nehody, protokolu o ústním jednání ze dne 16. 2. 2022 a vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí ze dne 1. 3. 2022 podaného žalobkyní. Jako další podklady použil úřední záznam o podání vysvětlení žalobkyně ze dne 8. 11. 2021, lékařskou zprávu ve věci ošetření a zranění žalobkyně, úřední záznam o podání vysvětlení řidiče [REDAKCE] ze dne 30. 10. 2021, úřední

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Modráčková.

záznam o podání vysvětlení spolujezdkyně z vozidla Renault, [REDAKCE] ze dne 30. 10. 2021 úřední záznam o podání vysvětlení [REDAKCE] ze dne 1. 11. 2021, úřední záznam o podání vysvětlení [REDAKCE] ze dne 1. 11. 2021, úřední záznam o podání vysvětlení [REDAKCE] ze dne 1. 11. 2021, úřední záznam o podání vysvětlení [REDAKCE] ze dne 2. 11. 2021, úřední záznam o podání vysvětlení [REDAKCE] ze dne 4. 11. 2021 a úřední záznam ze dne 30. 10. 2021 ve věci ohledání místa dopravní nehody a vytěžení svědků.

9. Předně se správní orgán I. stupně věnoval námitkám žalobkyně obsaženým v odporu a v písemném vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí. Vycházel přitom z úředních záznamů o podání vysvětlení, v nichž svědci nehody popsali, že žalobkyně dala znamení o změně směru jízdy ledabylým mávnutím ruky. Z výpovědi spolujezdkyně [REDAKCE] a řidičů dalších vozidel vyplynulo, že žalobkyně mávnula levou rukou zespoda nahoru ve směru před sebe, nikoli od sebe a vypadalo to, jako by chtěla, aby ji vozidla předjela. Svědci dále podle správního orgánu I. stupně uváděli, že styl jízdy žalobkyně byl podivný. Chvilí jela při pravém kraji jízdního pruhu, pak přešla k levému kraji pravého jízdního pruhu a zase zpět k pravému okraji. Následně náhle prudce vyjela vlevo a narazila do vozidla Renault.
10. Správní orgán I. stupně konstatoval, že pokud by žalobkyně dbala zvýšené opatrnosti a dávala zřetelně znamení o směru jízdy, mohla vidět, že je již předjížděna. Její povinností přitom nebylo jen dát znamení o změně směru jízdy, ale zejména dbát zvýšené opatrnosti, aby neohrozila řidiče jedoucího za ní, neboť řidič předjíždějícího vozidla jede logicky vyšší rychlostí než odbočující řidič a v okamžiku, kdy zaregistruje úmysl odbočujícího řidiče změnit směr jízdy vlevo, může se nacházet již v takové vzdálenosti za odbočujícím vozidlem, že nestihne zastavit. Kdyby svých povinností dostála, předjíždějící řidič by svůj manévr nezapočal a ke střetu vozidel by nedošlo. Mírné pootočení a periferní vidění nepovažoval správní orgán I. stupně za dostačující pro zjištění situace. Správní orgán I. stupně rovněž s poukazem na situační plánec nehody odmítl, že by žalobkyně manévr odbočování dokončovala. Dále rovněž připomněl, že na projednávanou věc se nevztahovala povinnost objíždět cyklistu s odstupem 1,5 m, neboť ta vstoupila v platnost až od 1. 1. 2022.
11. S odkazem na spisovou dokumentaci správní orgán I. stupně připustil, že řidič [REDAKCE] nerespektoval zákaz předjíždění v obci a mohl být oslněn sluncem, a má tak na vzniku dopravní nehody svůj podíl. Jeho přestupkové jednání však bylo řešeno samostatně. Svůj podíl na vzniku dopravní nehody má ale i žalobkyně, když při odbočování na křižovatce nedala řádně znamení o změně směru jízdy a při odbočování si nepočínala tak, aby neohrozila řidiče jedoucí za ní, a nedbala dostatečně zvýšené opatrnosti. Dle správního orgánu I. stupně se žalobkyně přestupku dopustila z nevědomé nedbalosti.
12. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž namítala, že správní orgán I. stupně nesprávně zjistil skutkový stav věci. Tvrdila, že veškeré povinnosti stanovené § 21 odst. 1 zákona o silničním provozu splnila, dávala znamení o změně směru jízdy, neohrožovala řidiče jedoucí za ní a dbala zvýšené opatrnosti. Podle žalobkyně není pravdou, že by nedala znamení o změně směru jízdy. Správní orgán I. stupně nadto vycházel ze záznamů o podaném vysvětlení, které nemají povahu svědecké výpovědi a nebyly pořízeny bezprostředně správním orgánem I. stupně za přítomnosti žalobkyně. Zopakovala, že řidič [REDAKCE] byl oslněn sluncem.
13. K odvolání žalobkyně přezkoumal prvostupňové rozhodnutí žalovaný. Konstatoval, že úřední záznamy o podaných vysvětleních vypovídali o nehodovém ději, tak jak jej vnímali účastníci dopravní nehody a svědci. V souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu je lze použít i při dokazování v navazujícím přestupkovém řízení a není potřebné opět zúčastněné osoby vyslýchat jako svědky. Pro podporu své argumentace citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2014, č. j. 1 As 97/2014-29. Podle žalovaného správní orgán I. stupně své rozhodnutí řádně odůvodnil. Uvedl, že žalobkyni nebylo kladeno za vinu, že nedala znamení o změně směru jízdy vlevo. Žalobkyně se však měla přesvědčit, zda není předjížděna. Podle žalovaného mohlo být s ohledem na vysoký věk žalobkyně ohlížení se za sebe nebezpečné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Modráčková.

O to víc měla být žalobkyně opatrná. Mohla například s elektrokolem úplně zastavit při pravém okraji pozemní komunikace, přesvědčit se, zda v obou směrech jízdy nejedou vozidla, a opatrně elektrocolo vést přes pozemní komunikaci na druhou stranu k ulici Ke Hřbitovu. Z provedených důkazů je podle žalovaného zřejmé, že při dopravní nehodě došlo ke střetu pravé boční přední části vozidla Renault s levou částí elektrokola. Tato skutečnost pak prokazuje, že na vzniku předmětné dopravní nehody měla svůj podíl jak žalobkyně, tak i řidič [REDACTED]. S hodnocením formy zavinění provedeným správním orgánem I. stupně se žalovaný ztotožnil. S uvedených důvodů žalovaný odvolání žalobkyně zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Žaloba

14. Ve včasné podané žalobě žalobkyně namítala, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávně a nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Žalovaný toto rozhodnutí potvrdil, aniž by skutkový stav doplnil. Nevypořádal se rovněž se všemi námitkami žalobkyně uvedenými v odvolání. Konkrétně nereagoval na námitku, podle níž byl řidič [REDACTED] oslněn sluncem. Případné oslnění je pak podle žalobkyně podstatné, neboť v takovém případě by ke střetu s odbočující žalobkyní došlo pouze z důvodu porušení více povinností ze strany řidiče [REDACTED]. Žalovaný se rovněž nijak nevypořádal s námitkami, podle nichž nebylo prokázáno, že žalobkyně porušila povinnosti stanovené zákonem o silničním provozu. Žádný z důkazů založených ve spise, neprokuje, že by žalobkyně nedbala zvýšené opatrnosti, nedala znamení o změně směru jízdy, nepřesvědčila se o tom, že může bezpečně odbočit, nebo že by se nechovala ohleduplně a ukázněně.
15. Žalovaný dovozoval, že na vzniku nehody měl svůj podíl řidič [REDACTED] i žalobkyně ze situačního plánu dopravní nehody a zejména z fotodokumentace dokládající charakter poškození vozidla Renault. Podle žalobkyně nelze tuto skutečnost ze žádného z provedených důkazů bez pochybností dovodit. Naopak, ze situačního plánu dopravní nehody je zřejmé, že ke střetu žalobkyně a vozidla řidiče [REDACTED] došlo až za středovou podélnou čarou, v protisměrném jízdním pruhu a v prostoru křižovatky. Lze proto konstatovat, že žalobkyně manévr odbočování již dokončovala, nikoli začínala. Tato skutečnost vyplývá i z výpovědi svědků.
16. Žalobkyně nadto opakovaně uváděla, že poté, co ji předjela dvě auta a co se ujistila, že může bezpečně odbočit, dala znamení o změně směru jízdy, najela ke středové čáře a začala odbočovat. V protisměru nic nejelo. Periferním viděním, sluchem a mírným natočením se přesvědčila, že nemůže nikoho za sebou ani sebe ohrozit. Svá tvrzení žalobkyně navrhla podpořit účastnickou výpovědí. Zdůraznila, že doposud neměla možnost se k věci osobně vyjádřit, pouze podávala vysvětlení po zahájení úkonů v trestním řízení s řidičem [REDACTED].
17. Žalobkyně nesouhlasila s právním názorem žalovaného, podle něž není potřebné zúčastněné osoby vyslyšet, když lze použít jejich vysvětlení podané v rámci předcházejícího trestního řízení. Odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2014, č. j. 1 As 97/2014-29, podle žalobkyně není na její věc použitelný, neboť v nyní posuzovaném případě bylo vedeno trestní řízení vůči řidiči [REDACTED] a následně přestupkové řízení vůči žalobkyni. Nejde tedy o navazující přestupkové řízení proti téže osobě, proti které bylo původně vedeno trestní řízení.
18. Žalobkyně dále nesouhlasila s tvrzením, že je povinnost řidiče objíždět cyklistu s odstupem 1,5 m platná až od 1. 1. 2022, neboť i před tímto datem bylo nezbytné objíždět cyklistu tak, aby byla zachována dostatečná vzdálenost. Závěrem žalobkyně zdůraznila, že se cítí být napadeným rozhodnutím poškozena a celou věc vnímá velmi citlivě. Navrhla proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Modráčková.

19. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že žalobkyně pouze zopakovala své námitky prezentované již ve správním řízení. Tyto námitky pak byly dostatečně vypořádány v odůvodnění obou rozhodnutí. Na svých závěrech žalovaný i nadále trval. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl, náklady řízení nepožadoval.

IV. Replika žalobkyně

20. V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně navrhla, aby soud provedl důkaz rozhodnutím správního orgánu I. stupně, kterým byl řidič ██████ uznán vinným z přestupku, neboť z něj by mělo být patrné, co konkrétně měl porušit. Dále žalobkyně navrhla jako důkaz k prokázání svých tvrzení ohledně příčiny vzniku dopravní nehody svědeckou výpověď jejího syna, pana ██████. Rovněž navrhla důkaz svědeckou výpovědí ostatních účastníků silničního provozu, kteří byli svědky dopravní nehody a kteří podávali vysvětlení před policejním orgánem v rámci úkonů trestního řízení zahájeného vůči řidiči ██████. Požadovala také, aby byl jako svědek vyslechnut policista, který dopravní nehodu vyšetřoval. Žalobkyně rovněž navrhla jako důkaz ohledání jejího elektrokola, které je od nehody ve stále stejném stavu, nebylo opravováno ani používáno.
21. Žalobkyně zdůraznila, že před nehodou byla zcela zdráva, na kole pravidelně jezdila a neměla žádné omezení. Zopakovala rovněž, že své povinnosti při odbočování znala a tyto nikdy neporušila, pečlivě se ohlédla, ukázala změnu směru jízdy a teprve, když byla za středovou čarou, ucítila náraz do kola.

V. Posouzení věci krajským soudem

22. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
23. V prvé řadě se soud musel vypořádat s tvrzeními, podle nichž žalovaný nereagoval na některé odvolací námitky žalobkyně. Tyto výtky soud chápe jako námitky nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, musí být nepřezkoumatelnost rozhodnutí vykládána jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí, jelikož nelze zjistit jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. To neplatí pro případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně nereaguje na všechny aspekty vznesené námitky. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela reagovat.
24. Ve zde přezkoumávané věci soud námitce nepřezkoumatelnosti nepřisvědčil. Má za to, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. Žalovaný se totiž s argumentací žalobkyně vypořádal. Pokud žalobkyně tvrdila, že se žalovaný nijak nevypořádal s námitkami, podle nichž nebylo prokázáno porušení povinností žalobkyně stanovených zákonem, je nutné zdůraznit, že této problematice se žalovaný poměrně obsáhle věnoval zejména na str. 4 napadeného rozhodnutí. S odkazem na výše uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu lze uzavřít, že žalovaný na konkrétní tvrzení žalobkyně reagoval a představil konkurující argumentaci. Není tedy pravdou, že by se žalovaný s námitkami žalobkyně vůbec nezabýval.
25. Žalobkyni však soud přisvědčil v tom, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávně a nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Správní orgány totiž vycházely při svém rozhodování z úředních záznamů o podání vysvětlení, které byly opatřeny v trestním řízení vedeném proti řidiči ██████. Dle názoru soudu je takový postup nepřipustný. Ani rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2014, č. j. 1 As 97/2014-29, na který odkazoval žalovaný v napadeném rozhodnutí, tento postup neaprobuje. Podle Nejvyššího správního soudu by sice mělo být obecně

možné použít důkazy opatřené v trestním řízení i v navazujícím správním řízení. V tomto bodě je ovšem třeba zdůraznit, že se v Nejvyšším správním soudem posuzované věci jednalo o svědecké výpovědi, nikoli pouze o úřední záznamy o podání vysvětlení, které nemohou být jako důkazy bez dalšího použity ani v trestním řízení. Ve věci řešené před Nejvyšším správním soudem tedy měly orgány činné v trestním řízení zjištěn skutkový stav tak, aby obstál i v trestním řízení. Taková situace se pak výrazně odlišuje od zde přezkoumávaného případu, kdy nebyla žádná z osob zúčastněných na nehodě vyslechnuta jako svědek. Zmíněné trestní řízení bylo nadto vedeno proti osobě odlišné od žalobkyně. Závěry uvedené v citovaném rozsudku proto na zde řešený případ nelze aplikovat tak, jak tvrdí žalovaný.

26. Nejvyšší správní soud se této problematice blíže věnoval v rozsudku ze dne 22. 9. 2016, č. j. 4 As 152/2016-37. Dospěl přitom k závěru, že judikatura obecně připouští užití úředního záznamu o podání vysvětlení jako tzv. jiného podkladu pro rozhodnutí podle § 50 odst. 1 správního řádu (viz rozsudek ze dne 29. 6. 2016, č. j. 6 As 112/2016-32, ze dne 16. 6. 2016, č. j. 6 As 73/2016-40, a ze dne 25. 5. 2016, č. j. 1 As 81/2016-33), a to např. za účelem porovnání, zda se od něj výpovědi svědků významněji neodchylují, což by snížilo jejich věrohodnost. Vyloučeno je však užití úředního záznamu jako důkazního prostředku k nahrazení ústní výpovědi svědka nebo jeho čtení namísto výpovědi (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115, č. 1856/2009 Sb. NSS, či ze dne 9. 9. 2010, č. j. 1 As 34/2010-73).
27. Z uvedeného vyplývá, že dokazování nemůže spočívat pouze na úředních záznamech, je-li možné vyslechnout ve věci svědky (srov. např. i rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2007, č. j. 1 As 16/2007-106). Jak bylo přitom vysvětleno výše, jejich případné použití bez dalšího neaprobují ani skutečnost, že byly opatřeny v trestním řízení. Provedení výslechu osob, jež byly přítomny dopravní nehodě se zde tedy nabízelo, správní orgány však v tomto ohledu zůstaly nečinné, a tím pochybily. V popsáném postupu pak soud spatřuje vadu řízení. Protože odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně podstatnou měrou stojí na závěrech dovozených právě z úředních záznamů o podání vysvětlení, měla tato vada vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
28. S ohledem na výše uvedené je třeba konstatovat, že správní orgány mohly ve svém rozhodování o vině žalobkyně vycházet jako z důkazů toliko z oznámení přestupku, protokolu o nehodě, fotodokumentace z místa, situačního plánu a vyjádření žalobkyně k podkladům pro vydání rozhodnutí. Dle názoru soudu je však v podstatě nemožné prokázat, že by žalobkyně nedbala zvýšené opatrnosti, nepřesvědčila se, zda může bezpečně odbočit a bez ohlednutí započala odbočovat vlevo, výhradně z protokolu o nehodě nebo fotodokumentace z místa dopravní nehody, neboť tyto důkazy nikterak nezachycují samotné jednání žalobkyně bezprostředně před vznikem dopravní nehody. Stejně tak považuje soud za nedostatečné dovozovat absentující ohlednutí žalobkyně z charakteru poškození obou vozidel. Za této důkazní situace tedy nebylo možné tvrdit, že by byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, proto nemá oporu ve spisovém materiálu a vyžaduje zásadní doplnění.
29. Jelikož soud shledal zjištěný skutkový stav jako nedostatečný, přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí. S odkazem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71, soud připomíná, že jsou-li nedostatky ve zjištění skutkového stavu takového rozsahu, že by jejich odstranění znamenalo nahrazovat činnost správních orgánů soudem, uloží krajský soud tuto povinnost správnímu orgánu. Soud proto k provedení důkazů navrhovaných žalobkyní, které by skutkový stav ozřejmily a doplnily, nepřistoupil. Bude tedy na žalovaném, aby v dalším řízení zjistil skutkový stav tak, aby měly jeho závěry obsažené v odůvodnění nově vydaného rozhodnutí oporu ve spisovém materiálu, který bude zároveň obsahovat přípustné a zákonně provedené důkazy.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Modráčková.

VI. Závěr a náklady řízení

30. Vzhledem k tomu, že soud shledal žalobu důvodnou, zrušil postupem podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) a c) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, a to bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
31. V dalším řízení je žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán dle § 78 odst. 5 s. ř. s.
32. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
33. V souzeném případě byla žalobkyně úspěšná, proto jí soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč a odměnou právního zástupce za 3 úkony právní služby ve výši 9 300 Kč [3 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], náhradou hotových výdajů ve výši 900 Kč (3 paušály po 300 Kč za 3 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu). Odměna zástupce tak včetně DPH ve výši 21 % činí 12 342 Kč. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 15 342 Kč. Soud uložil žalovanému, aby náklady řízení uhradil žalobkyni k rukám jejího právního zástupce v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 8. srpen 2023

Mgr. Karolína Tylová LL.M., v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Modráčková.